

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/219/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514207288
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7514207288.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanému B. I., D. C. S., O. J. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov, Námestie Legionárov 5, IČO: 42 343 828, o zaplatenie 272,29 eur istiny s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku 11C/219/2014-56 z 28.11.2014 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Účastníkom a vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 51,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 51,29 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti, t.j. zmluvnú pokutu vo výške 221,00 eur zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal, lebo nezistil vznik účelnosti trov právneho zast. Poukázal na to, že vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda sa prioritne predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zást. združenia. Z údajov registrácie Ministerstva vnútra SR mal za zrejmé, že samotné združenie disponuje členmi, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Dôvodil, že účelom združenia podľa jeho stanov je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, že združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj podporu ministerstva. Z uvedeného dôvodu mal za to, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí jeho trovy znášať samo z vlastných prostriedkov, že odôvodnené právne zastupovanie môže byť len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. V opačnom prípade sa vytvára dojem účelovosti konania združenia, ktorého činnosť by spočívala len vo vstupe do konania spolu so splnomocnením advokáta za cieľom dosiahnutia odmeny. Tým združenie namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa, vstupuje do konania už zastúpené právnym zástupcom. Ďalej poukázal na to, že taktiež nie je obvyklé, aby vedľajší účastník ihneď po oznámení vstupe do konania, o ktorého priebehu nemá žiadnu vedomosť, splnomocnil advokáta na jeho zastupovanie a následne žiadal rovnopis návrhu, pričom náhradu trov konania si uplatňuje už pri oznámení vstupe do konania. V tomto prípade nezistil účelnosť vynaložených trov právneho zast., vyjadrenia právneho zást. vedľajšieho účastníka a uviedol, že sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, pričom takéto úkony má prioritne vykonávať vedľajší účastník, preto v súlade s § 3 ods. 4 a 5, § 25 ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa, preto mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku - výroku, ktorým súd vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník.

Navrhol žalobcovi uložiť povinnosť nahradiť mu trovy konania vo výške 55,92 eur a trovy odvolacieho konania 19,18 eur na účet jeho právneho zást., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Namietal, že z jeho kvalifikovaného vyjadrenia vyplynulo, že po oznámení o vstupe do konania a oboznámení sa s predmetom konania sa jeho vstupe, ktorá sa týkala len časti konania a to ohľadom zmluvnej pokuty, ktorú žalobca modifikoval na náhradu škody vo výške 221,00 eur, súd rozsudok v časti náhrady škody vo výške 221,00 eur zamietol, keď konštatoval, že nie sú splnené predpoklady všeobecnej zodpovednosti za škody v zmysle § 420 Obč. zák. a stotožnil sa s jeho právnym názorom, vyjadrenom v podaní z 11.8.2014. Poukázal zároveň na uznesenie Krajského súdu v Prešove 3Co/73/2013 z 3.7.2013, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 16C/182/2013 z 23.10.2013. Vzhľadom na uvedené, zastával názor, že má v konaní voči žalobcovi, v časti, v ktorej namietal porušenie práv spotrebiteľa, nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Ďalej poukázal na to, že svojou činnosťou napĺňa vysoké ciele politiky, v oblasti ochrany spotrebiteľov a zároveň dal do pozornosti rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci C 271/09 z ktorého vyplýva, že Združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, aj na náhradu trov konania. Ďalej uviedol, že vystupuje na podporu žalovaného len v konaní o samostatnom nároku žalobcu na náhradu škody, že jednotlivé zložky práva na náhradu škody, ktorým je vymedzený obsah náhrady škody sa prejavujú ako samostatné čiastkové nároky a, že s touto ich samostatnosťou treba počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania. Poukázal tiež na uznesenie Krajského súdu v Prešove 6Co/219/2012 z 31.7.2013. Zastával názor, že vzhľadom na jeho procesný úspech na strane žalovaného, mal mu súd priznať plnú náhradu trov konania v ním vyčíslenej výške. Dodal, že súd pochybil, keď rozhodoval vo vzťahu k nemu o trovách konania pri dvoch samostatne skutkovo uplatnených nárokoch tak, že neposudzoval úspech a neúspech účastníkov konania, ale ani vedľajšieho účastníka konania samostatne vo vzťahu ku každému samostatnému skutkovému nároku zvlášť, ale vychádzal z úspechu procesných strán v celom spore, teda aj vo vzťahu k jednej, aj vo vzťahu k druhej samostatne uplatnenej pohľadávke, čo nie je v súlade so zákonom, že on na strane žalovaného vo vzťahu k sume 51,29 eur z titulu hovorného do konania nevstúpil, naopak vo svojich vyjadreniach potvrdil dôvodnosť uplatneného nároku žalobcom a preto nie je možné, aby niesol zodpovednosť za trovy konania, ktoré vznikli úspešnému žalobcovi proti žalovanému, že do konania vstúpil len vo vzťahu k náhrade škody vo výške 221,00 eur z titulu samostatne uplatniteľného nároku a v tomto rozsahu má právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval rozsudok v časti výroku o trovách konania za rozhodnutie, ktoré vychádza vo vzťahu k jeho náhrade trov konania z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsudok okrem výroku o trovách vedľajšieho účastníka, odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.), preto v uvedenom rozsahu nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1 O.s.p.) možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p.) a rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi potvrdil ako vecne správny aj keď z iných právnych dôvodov.

Výhrady vedľajšieho účastníka ohľadom účelnosti jeho vstupe do konania na strane žalovaného sú sčasti opodstatnené, keďže otázku účelnosti vynaložených trov je potrebné interpretovať v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z.

Podľa Ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (článok 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie

je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov, takéto združenie môže byť vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa), tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže podľa odvolacieho súdu vyvodzovať, že takéto združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach, ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takémuto združeniu, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane zastúpenia advokátom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na čl. 2, ods. 3 Ústavy, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom.

V prejednávanej veci úkony vedľajšieho účastníka, sú účelnými úkonmi, prihliadajúc na obsah spisu, z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania písomným podaním z 9.7.2014, doručeným súdu 10.7.2014, súčasťou ktorého podania bolo aj plnomocenstvo udelené advokátovi 20.2.2012.

Zároveň z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vyjadrením z 11.8.2018, došlým súdu 12.8.2014 namietal neprijateľné podmienky zmluvy, pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody na zaplatenie 221,00 eur, v dôsledku čoho aj súd rozsudkom žalobu, čo do zaplatenia 221,00 eur v prevyšujúcej časti zamietol.

Vychádzajúc zo skutočnosti, že súd žalobu zamietol v prevyšujúcej časti, t.j. zmluvnej pokuty 221,00 eur a žalobe v časti o zaplatenie 51,29 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 26.1.2013 do zaplatenia vyhovel, mal o náhrade trov vedľajšieho účastníka rozhodnúť podľa § 142 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca a vedľajší účastník mali v konaní úspech len čiastočný. Z uvedeného dôvodu pokiaľ súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, rozhodol vecne správne aj keď z iného právneho dôvodu. Nesprávne právne posúdenie však nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia o trovách vedľajšieho účastníka, preto bolo potrebné rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech a žalobcovi a žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto im náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.